

Tranen & troost

Troost verzacht de pijn. In deze rubriek vertellen vrouwen waar ze na een ingrijpende gebeurtenis in hun leven troost in vinden. Deze week Mariëlle (54) die twee jaar geleden haar zestienjarige zoon Joris verloor.

Mariëlle: "Elke dag sta ik even bij de Jorisboom. Dan check ik of hij genoeg water heeft, hoe de blaadjes groeien en of het solarlampje die ik aan een van de takken heb gehangen het nog wel goed doet. De Jorisboom is een jonge amberboom die ik ter ere van mijn overleden zoon Joris in onze tuin heb geplant, samen met mijn man Franck, zoons Wouter en Patrick en familie en vrienden, ongeveer een half jaar na het fatale scooterongeluk van Joris. Hij was pas zestien jaar. Als groot voetballer – hij speelde zelf ook – ging hij 28 mei 2022 naar vrienden om een wedstrijd van de Champions League te kijken. Het was de eerste keer dat hij 's avonds met zijn scooter op pad ging, daarvoor brachten en haalden we hem altijd als het donker was. Helaas kreeg Joris die avond een zijwaartse botsing met een auto. Hij overleed ter plekke en wij kregen het bericht persoonlijk van de politie te horen. Het was verschrikkelijk, één grote nachtmerrie. 'Doei, veel plezier', had ik nog tegen hem gezegd toen hij wegging. En opeens was hij er niet meer. Het was amper te bevatten,

Mariëlle, Franck, Joris, Wouter en Patrick

vanaf dat moment beleefde ik alles in een waas."

Herinneringsplek

Na de uitvaart dacht ik: en nu? Joris was gecremeerd en we wilden graag een mooie herinneringsplek voor hem creëren. Omdat Joris samen met zijn broers vaak een balletje trapte in onze tuin, besloten we daar een boom te planten. Het werd een amberboom die in de herfst prachtige gekleurde bladeren heeft. Iets wat heel goed bij Joris past, want hij was zelf een herfstkind.

Op zijn geboortedag, 14 november, kwamen we in 2022 met een kleine groep dierbaren samen om de boom te planten. De kleding die Joris tijdens het ongeluk aan had, begroeven we ernaast. Ook strooiden we een beetje

van zijn as rondom de boom uit. Het was een heel emotionele en toch ook mooie dag.

Inmiddels heeft de boom, die we de 'Jorisboom' hebben gedoopt, zijn tweede winter en stormen overleefd. In de lente zagen we hem langzaam groeien. Ook de blauwe margrietjes en korenbloempjes die we rondom de boom hebben geplant, deden het goed. Er staat nu ook een bankje gemaakt van brandhout bij de boom. In de rugleuning zijn Joris' afbeelding en naam gelaserd en het is heel fijn om op dit bankje, alleen of met familie en vrienden, in stilte aan Joris te denken."

Toekomst

"Ik kan soms nog steeds niet geloven dat Joris er niet meer is, maar door het creëren van deze troostplek zal hij altijd een onderdeel van ons leven blijven uitmaken. De Jorisboom groeit met ons verdriet mee. Hij zal groter worden en wie weet zullen onze andere twee zoons er later wel onder trouwen of hun kinderen eronder spelen. Het zijn kleine glimpjes van de toekomst die ik met de boom een beetje voor me zie, maar alles met Joris in gedachten." ♥

Heb jij iets ingrijpends meegemaakt en wil je delen waar je troost uit haalt? Mail je verhaal in het kort o.v.v. Troost naar post@vriendin.nl

'De Jorisboom groeit met ons verdriet mee'